

לניקדיון רוגל, מי שהיה בעבר המונה על הטלוויזיה הישראלית, הודבקה השבוע אימרת שפר לא נורמלית: "הרבה תעודות עניות ראיתי בימי חי, אבל ספרי עניות כמו ספרי התיכנון החדש של הטי לוויזיה הישראלית עוד לא ראיתי".

כבר הסעיף השני בספר פותח בבלוף: "התקציב לעונת המישידים הבאה קר צץ". אחרי כך מוצגת האמת — בצורה עגומה ביותר: "אומנם הסכומים שיעמדו לרשותנו גבוהים במעט ביחס לסכומים שעמדו לרשותנו בשנת התקציב 71/72, אך ניתן יהיה מחמת ההתייחסות והפרי חות, לבצע ולהפיק בכסף הניתן לנו פחות ממה שיכולנו לבצע ולהפיק בשנת התקציב הנוכחית".

האמת העירומה והפשוטה היא — שהתוספת הגבוהה, לכאורה אך במעט — היא תוספת נכבדה ביותר של 25 אחוז! ההתייחסויות והפחות אינם עולים על סכום זה. מדוע, אפוא, יחול צימצום?

מנגנון מנופח. התשובות בעמוד התיכנון הן פשוטות ביותר, מדברות בעד עצמן: התקציב לכוח-אדם עלה ב-25 אחוז. ההיגיון המנגנון מנופח, והמינהל גדל ומתרחב בלי סוף. התקציב לקניית סרטים קנויים מחו"ל עלה ב-100 אחוז. זהו הפיר תרון הקל. התקציב לחדשות עלה. התקציב להפקות עצמיות — כמעט שלא עלה, ביחס לדרישות.

שטיפת מוח. התוצאות של התיכנון החדש הן מחרידות. לילדים קטנים, החסרי רים עדיין חוש שיפוט ואבחנה, תוגשנה בזו אחר זו, בשטיפת מוח טלוויזיונית, כמעט אך ורק תוכניות קנויות מחו"ל. נשים קטנות, אוטו קומותיים, משפחת פרי טרידג, לדי המטילה, איבנוה. תוכנית

מתחת לאנטנה

זמר שלא במקום

כאשר החלו צילומי הסרט התייעודי של התוכנית בערבית זו בעיית, שתעסוק ב"נושא העיסוק, החליט העיתונאי המראיין בשבוע **מוחמד ואתד** להביא בסני המצימה שנים מידידיו, בני כפרו, כפר ג'ת. בשבלי העריכה החליטו המפיק היוצא **יעקב דמון** והבמאי היוצא **יצחק ג'ק** (ג'ק) כי אחד מידידיו של ואתד פשוט לא נראה טוב על המסך, ואילו השני — לא אמר שום דבר חשוב. שניהם הוצאו מן התמונה.

ומה עשה המפיק החדש של התוכנית **נתן כספי** העובד? הוא עשה בעיות: כספי, שהוא זמר בעבר וחבר שלישיית זמר ירושלמית, עשה מעשה לא יפה: הוא הלך וזימר את סיפור ההוצאה מן התוכנית באוזניו של ואתד, העלה את חמתו כלפי מעסיקיו הקודמים, שעברו בינתיים לתוכניות אחרות. אגב, משונה היה לשמוע, כי כספי, שי הוא סטודנט לערבית באוניברסיטה העברית בירושלים וחסר כל תנאים טלוויזיוניים, עבר מיכרו של מפיק בטלוויזיה הישראלית. להשוואה: שתי עורות ההפיקה הצעירות של כספי ולמדן **עליזה ליון וציפי גופר**, לומדות הרבה לפניו בחוג לערבית של האוניברסיטה ולשתייהן יידע ונסיון רב יותר בתחום הטלוויזיה.

אזהרה למפיקים

אזהרה חריפה ביותר העבירה התאחדות בעלי בתיהוקלונות לאיגוד המפיקים כי ארץ כדי לפוצץ את המשא ומתן המתנהל בין רשות השידור לבין איגוד המפיקים, בדבר הקרנת סרטים ישראלים בטלוויזיה הישראלית בעונה הקרובה. תגובת אחד מראשי האיגוד היתה: "חושבים".

טום ג'ונס

טים ג'ונס, שיופיע בטלוויזיה הישראלית

במאי עמק פרי

עירום במטלוויזיה

לראשונה בתולדות הטלוויזיה הישראלית

צולם קטע של פיתוי והתעלסות

הבעיה שעמדה בפני צוות הטלוויזיה, היתה איך לאלף התולי רחוב כשחקנים. הפיתרון: התפאורן הראשי, אמיר גורביץ, נכנס לבית-מרקחת סמוך, קנה כדור ריישינה וסימם את החתולים, שנתפתו לבלוע את הסם יחד עם מעדני חלב, סרדינים ודבש. אולם מרים ברנשטיין-כהן למדה על בשרה, שגם החתולים ישנים מסוגלים לשרוט.

בפעם הראשונה בתולדות הטלוויזיה הישראלית צולם קטע של פיתוי והתעלסות בעירום חלקי. בחנות-בדים בבית רומנו בתל-

אביב, הוקנה, יוכבד שיף נזכרת בה זיותיה כיצד תפשה בשעת מעשה את בעלה המנוח יהודה (יהודה פוקס) מתנה אהבים עם אחותה הצעירה גוטה (עדה טל). הערת הבמאי: "הם לקחו את העניין ברצינות גדולה מדי".

מיקרים יוצאי-דופן לא חסרו בהפיקה: בתפקיד הפקח העירוני שיחק שמואל וולף, מי שגילם תפקיד בסרט חצי-חצי. פתאום עבר במקום ספק עירוני אמיתי. השניים עמדו זה מול זה, בהו אחד בשני כמו שני תרנגולים ניצים, עד שהפקח האמיתי פתח את פיו ואמר: "זה עוד יעלה לך ביוקר. אני אגיד להרמן". אחרי כך המשיך ללכת כשהוא ממלמל לעצמו: "איזה חאנטריש".

כאשר שכר מנהל הייצור אילון ליון כיסא-גלגלים לצורך נשיאת המצלמה, הרי סיף עמק פרי ואמר לצוות כל פעם מחדש, כי לכיסא מיועד גם תפקיד נוסף, מה שהוא לא גילה היה מהו התפקיד הנוסף: לשאת אותו עצמו. כאשר נפל מרוב עייפות בתום הצילומים.

רונות של איש מתחרת הנימלט ממעצר בזמן המרד האירי. סרט שקיבל משמעות אקטואלית מחודשת בשנתיים האחרונות, על רקע המאורעות בבבלאסט ובלונדון דרי. משתתפים: ג'יימס מייסון, קתלין ראין ורוברט ניוטון.

● **הסנים** (יום א' 26/3, 20.20) — סרט תיעודי ישן, שאבד עליו הכלל, על סין הקומוניסטית ואורחיה בעיניים אמי-ריקאיות בעידן שלפני ביקור הנשיא ניקסון בסין.

● **בידור ישראלי** (יום א' 26/3, 21.10) — תוכנית בקצב הכר הגדול, בהשתתפות: אושיק לוי, בועז שרעבי ורקדנים בלהת בשבע על רקע תל-אביב. בימוי וכוויאוגרפיה: דני ביני-סטר, צעיר בלונדיני, שהיה בעבר רקדן המוכשר של להקת ג'ז פלוס, הפסיק קא-ריירה עולה בריקוד מודרני, כדי להתמסר לציור. מפיק — אורי גבריאלי.

● **בומרנג** (יום ג' 28/3, 20.20) — שמירת חוקים ותרופתם, בהשתתפות מפיק מחוז ירושלים של משטרת-ישראל, שאול רוזווליו, פרקליט המדינה גבריאלי בן, היועץ המשפטי של עיריית תל-אביב עו"ד ורשבובסקי ונציג אחד, שידבר אולי על הפרות החוק של נציגי המימסד והמפעלים הגדולים — העיתונאי ברוך נאדל, מנחה פרופסור אמנון רובינשטיין. מפיק — חנינא אמוץ. במאי — צבי דורנר.

לתפקיד מזכירת יחסי-ציבור של כרובלון, הציעה סוכנת השחקנים, לביאה הון את שחקנית בוסתן ספרדי מיכל נדיבי. מטרת הבמאי עמק פרי היתה לאייש בתפקיד זה נערה אנטי-סקסית, כדי שלא להיתפש לשיגרה. לפי התמונות, וכי שיחה הקדם-הפקתית, התברר שהנערה, אם כי זה לא החמיא לה, מתאימה לתפקיד. שונה לחלוטין היתה ההתרשמות מחמוקיה אחרי ראית החומר המצולם. נתברר, כי היא גנבה את ההצגה בסך-סיום שלה.

אולם הכי מוצלחת בצוות היתה הגברת הראשונה מרים ברנשטיין-כהן, שהיא בת 80 פלוס. לא חלתה ולא התעייפה. אבל כאשר התעכבה במספרה חיפאית שעות מספר לפני הפלגת האונייה נ"ל, יצא הצוות מגידרו. רק ברגע האחרון כאשר היא הופיעה סוף-סוף בצורה דראמטית פג הממת, ואפילו רבי-החובל הנוקשה, נמס ליבו והוא היה מוכן לעכב את הפלגה לצורך הציי-לומים.

במהלך הצילום מים אירעו מספר אפיוורות משעשעות. באותה סציה נה שימש השחקן ברוך ברקין בתפקיד קיד-קצין-אונייה, ור עד שצוות הטלוויזיה היה התכונן לצילום מים, מילא ברקין ברצינות תפקיד קצין-ימי, מאחר שזוהה בטעות על-ידי ימאים ושוטרי-המכס כאחד מקציני נ"ל.

● **רוב הצילומים** נערכו ברחוב ביל"ו בתל-אביב — שמירת-טבע של בתים ישנים משנות השלושים המוקדמות. לגיבורה הראשית, שהיא אלמנה זקנה ובודדת, לא היו יחסים טובים עם בני-אדם. לעומת זאת, מילאו החתולים בחייה תפקיד חשוב.

סמי וסוסו המקורית מורדת. במקומה יוקרנו סרטים זרים. תוכנית הבידור המוצלחת מה למעלה מי למטה, שהיתה צריכה להיות פך לתוכנית חודשית, תימשך כתוכנית לחגים בלבד.

ערבים שלמים יהיו מעתה על טהרת תוצרת חו"ל. עד עתה הוגשו שתי תוכניות בידור בשבוע: אחת בידור ישראלי, אחת בידור חו"ל. מעתה, תוסדר תוכנית בידור אחת (בימי א') שתהיה פעם יש-ראלית ופעם מחו"ל. כלומר — כמות הבידור תרד בחצי. אחרי הבידור, תובא לשידור בימי א' תוכנית תיעודית — קנויה ברוב המקרים, במילים אחרות, צפויים לנו ימי ראשון קנויים בלבד. בדומה לימי ישישי העכשוויים, שהם בזיון לכל תחנה המכבדת את עצמה.

וזה — כאשר גם ימי ד' הם קנויים (סרט קולנועי). וכן רוב ימי ה' (משחק השבוע, דראמות קנויות ומעבדונים). בלי לות שבת, לפי התיכנון החדש, יהיה אומ' גם איזשהו צביון ישראלי מקורי, אולם את גולת הכותרת יהיו סרטי-ממתה של אלפרד היצקוק, סידרה היסטורית על הנרי השמיני, ודראמות קנויות. המאבקים הדראמטיים שהולידו — ועדיין מולידים — את הטלוויזיה הישראלית, הוכחו כי תיכנון החדש כעקרים.

תדריר

● **סרט השבוע** (יום ד' 22/3, 20.40) הנמלט — סרט הקלאסי של סיר קארול ריד משנת 1947 על שעותיו האחר-

פוקס

ברנשטיין-כהן